

NOVINE

Glasiilo Slovenske krajine

Priloga : M. List s kalendarom Srca Jezušovoga

Izdajateo: KLEKL JOŽEF, vp. pleb. bivši nar. poslanec.

Uredništvo M. - Sobota, Kolodvorska ulica 123. Cena oglasov: cm² 75 par, 1/4 strani dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30% popusta za edne objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetpet reči 5 Din., više od vsake reči pol Din. Med tekstom cm² 150 D., v „Poslanom“ 250 D. Takso za oglašje plača uprava i da za vse oglašje od 5% do 50% popusta pri večkratnoj objavi.

Ček. položnice št. 11806

Rokopisi se ne vračajo.

Novine prihajajo vsako nedelo. Cena pri skupnom naslovi 25 Din, na posamezni naslov 30 D., M. List na skupni naslov 10 D, na posameznoga 15 D., čí se cela naročnina naprej plača do konca juna. Prek toga časa je naročnina za 5 D. večša. Amerikanci plačajo za Novine, M. List 4 dol., ravno tak naročniki iz Canade, Australije i Južne Amerike. Prek mej države v Evropi je cena Novin 75 D., M. Lista 25 Din. Plača se v Censovcih na upravnisti, naročitev: Tiskar- ni Panonija M. Sobota.

Nova cerkvena država

Te dni se je zgodilo nekaj takšega, ka se po pravici imenuje svetovni dogodek. Poglavar svete katoliške Cerkve je dobo nazaj svojo državo, čiravno ne celo, nego jako malo. Da bo vsem bole razumlivo, podamo nekaj zgodovinskih podatkov.

Leta 754 je frankovski kralj Pipin dao rimskomi Papi v dar precí velke pokrajine poleg Rima. To je bila prva cerkvena država, v šteroj so papi meli vso oblast kak majo vsi vladarje. V 11. stoletije nemški casar podario Pappam nove velke pokrajine. Te so bile: Benevent, Apulija, Kalabrija, Sicilija. To so kraji od Rima na jug. V 12. stoletiji je ta država dobila ešče Mantovo, Parmo, Modeno, Reggio. Ta mesta so od Rima na sever. Kesnej so se ešče prikapčila mesta Bologna (Bolonja), Ancona (Ankona), Ferrara, Urbino, Castro (Kastro), Ronciglione (Rončiljone). Tak je v 17. století Cerkvena država obsegala velki tao zdajšnje Italije. Merila je 41.400 km², to je telko kak tri Slovenije vküp. Prebivalstva je mela 3 milijone. V tom časi je bila država na vrhi moči.

V 18. stoletiji je začnola propadati. Kak so prle kralovje pa casarje davali Cerkvi nove dežele, tak so kesnej drugi oblastniki s silov ali vkanlivostjov vkrej jemali. Prvi takši so bili neapelski Burbonci, potem Francozi, Avstrijci i nazadnje Italijani. To se je zgodilo 20. sept. 1870. leta, gda so italijanski revolucionarje pod vodstvom Garibaldi-ja vdrlí v Rim. Vse so si osvojili. Svetomi Oči so püstili samo

vatikanske palače. Istina, ka so za odvzete kraje določili odškodnine 3 milijone lir na leto. Papi so pa toga nikdar ne štnli sprejeti. Tüdi so nikdar ne štnli iti kam vö od vaticanskih palač, niti v mesto Rim, čiravno ka bi lejko. Vse to pa zato, da bi pokazali, ka ne privolijo v nasilno odvzetje cerkvenoga premoženja. To jetrpelo 59 let.

Od tistoga časa do zdaj je vladalo sveto Cerkev 6 Pappov. To so Pij VI., Pij IX., Leon XIII., Pij X., Benedikt XV. i zdaj Pij

XI. To prostovolno jetništvo vladarov sv. Cerkve je bilo v veliko sramoto tistim, ki so jih do toga spravili. To je najbolje čütíla Italija, zato je večkrat mislila na pogajanja z Vatikanom a zaman. Pa kak je Bog vsikdar modro čuvao nad svojov svetov Cerkvov i znao obračati hüdobne nakane sovražnikov v njeno povišanje, tak je tüdi zdaj prišlo. Nova država je obnovljena.

Naročnikom v Ameriki

Prošimn, kak najlepše naše vrle Amerikanske naročnike, naj nas v novom leti tüdi podpirajo, kak so nas v starom. Pa naj nas ešče bole podpirajo. Več naročnikov naj bo. 25 letnico M. Lista

Pogajanja med Pappom i taljanskov vladov so trpela že duža časa. Zadnje dni pa so prišli do pogodbe. Dne 12. febr. na sedmo obletnico kak so zdaj-

šnji sveti Oča bili bili kronani, se je v vaticanskoj palači podpisala pogodba. To je tak velki svetovni dogodek, ka ves svet samo od toga guči i piše. Poglavar naše sv. Cerkve manedopisno veliko duhovno oblast nad vsem krščanskim svetom. V novoj, svobodnoj državici de ta oblast rasla od

dneva do dneva ar do sveti Oča svobodno vršili sojvo od Boga dobljeno poslanstvo.

Za nas katoličane je pa te dogodek ešče prav posebno razveseliv. Mi smo kotrige tiste velke družine, štera ma 300 milijonov vernikov. Od Boga mam dani duhovni poglavar sv. Oča so dosegli veliko zmago, zato se moremo ž njimi veseliti.

obhajamo. Ne bi si pri toj priliki mislo vsakši Amerikanec na svoj rojstni kraj na svojo rojstno hišo, na svojo rodjeno mater, šteroj je na krili sedo, šteroj je na naročaj počivao, z štere vüst

je samo lübezen prijemaó?! Te lübléni kraj, ta sladka domača hiša, ta mila slovenska mati — stara, slaba zgrbačena, v staroj domačiji ali ovehnela i onemela v grobi vas zove dragi sinki i hčeri Slovenske krajine: naročite si vsi venec lübezni, ki naj nas veže vküp, Novine i Marijin List. Naročite si oba lista i jihva redno plačajte. Gda pride širiteo, mejte k redi peneze i njemi je dajte včasi ka ne de večkrat ho- do terjat. Teško slüži on tüdi, kak vi svoj vsakdenešnji krüh i za širjenje dobrih, krščanskih listov nema zemelske plače, nebesko čaka samo. Zato ga podpirajte vu njegovom težkom deli i njemi taki plačajte, kak vas obiše.

Na to Vas prosi i Vas vse tolo pozdravlja

Upravnistiwo
NOVIN I MARIJINOGA LISTA.

Iz vüst modrih mož.

„Katoličanska škola ne sme biti to samo po imeni nego mora biti istinsko katoličanska. Neobhodno potrebno za kat. školo je osebnost kat. učitelja. I neobhodno potrebna za osebnost kat. učitelja je kat. izobrazba ali šolanje. Učiteo, šteri se nešče sprijazntiti z dühom teh kat. škol, si lejko zbere drugi poklic. Či se ne čüti istinsko pravi kat. mož, potem naj ide kam zna. Komí se rado v glaví vrti, naj se no vči za pokrivača. Što se boji vode naj ne proba biti mornar. To ka zdaj povemo stoji kak trdna gora: Učiteo je za školo tü, ne škola za učitelja. Učiteo se mora ravnati po značaji škole, ne se pa spreminjati škola po prepričanji učitelja. Ovači se nam zgodi kan nigda Abderitom: Meli so dimnikara, šteri se je pa scasoma tak popravo, ka je več ne mogeo rore zmetati Ar je ne šteo iti v penzijo, so občinski možje sklenili, podreti vse dimnike (rore) i zozidati nove, tak ka je debeli dimnikar lejko šo v nje. Nemoremo svo-

Skrivna roka.

Živela je v Roani na Franzuzkom gospa Maillefer, štere življenje je bilo sama gizdost i veselica. Svoje velko bogastvo je razmetavala na cifrasto modo, na velke obede i teatre. Na bodoče življenje, na strašno sodbo, štera čaka neusmilénoga bogatina po smrti, si je nikaj ne mislila. Stanola je navadno proti poldnevi, da si prej obvarje zdrave misli. V svetke je samo zato šla v cerkev, ka je vidila, kakši gvant majo druge gospe. Drugoga ne znala gučati kak od svec-koga veselja. Sveto pismo piše, ka božnjacke etak gučijo: „Življenje je kratko i puno nevole. Zato pa pridite i veselimo se. Venčajmo se s cvetjóm prvle kak ovejne; razlejmo dišave na sebe, pijmo sladka vinca i gostimo se, pa ne mislimo na drugo. Vživlimo vse forme veselje i zadovolimo popunoma naše telo.“ Tak približno je tüdi ona gučala i delala, dokeč jo je smiléní Bog ne stavó na poti pogübelnosti, kak nigda Šaula na poti v Damask.

Poslušajte zgodbo. Ednok je pri-

šeo v njeno palačo betežen i lačen sirmacek. Slüžbeniki so njemi dovolili iti k gospej, videč ga v tak žalostnom stani. Misli so, ka tak velkoga sirmaka že ne bo mogla zavrči. Pa navadno takši lüdje nemajo srca za sirmaka i ta trdokorna gospa je resan dveri pokazala tomi betežnomi i lačnomi sirmaceki i njemi z divjim glasom skričala: „Marš vö! Idi delati!“ Sirmacek je poveso glavo, pa je niti edne reči ne odgovoro. Zmantrani od betega i lakote, pobit od ponižanja je šeo osramočeni od visike dame. Kočiš pa, šteri je meo več srca kak njegova gospa, ga je pozvao v štalo na počinek. Tam v štali, v koti na slani je novi Lazar mro tisto noč. Drugo jutro se je razneseo glas po celoj palači. Gospa vsa besna od čemerov je stírala smilénoga kočíša; slüžbenikom je vrgla prvi prt, šteri njoj je prišeo v roke i njim zapovedala, ka naj-taki mrtveca zasüčejo v njega i ga odnesejo na pokopališče. I tak se je tüdi zgodilo. -- Gospa je tisti den bila jako mračna i tužna. Pokojni sirmak njoj je ne šteo iti z glave. Mantrala jo je teška düšna vest za volo njene krutosti i za volo

guča, ki bo nastao v varaši po tom dogodki. Prišeo je čas večerje i ona se napoti v obednico. Pomislimo samo, kakše je moglo biti njeno začüdenje, gda je varala na stouci vküp spravleni ravno tisti prt, šteroga je zajtra vrgla svojim slüžbenikom, ka bi naj v njega povili kodišovo mrtvo telo. Mislila je, ka so ne včínili to. ka njim je zapovedala i znova se je pretíla, ka je vse nažene. Pa so vsi trdili, ka je zapoved bila izvršena i cilo svedocje so posvedočili, ka je pri šeo z mrtvecom v grob. Kak si naj to tolmači? Je-li kakša skrivna roka nazaj prinesla te prt! Tak je moralo biti! Sirmak je po smrti odklonó prt tiste gospe, ki ga je nesmileno stírala iz svoje hiže i ne njemi štela dati zadnje pomoči v življenji.

Te skrivnosten dogodek je jako prestrašo to novo Magdaleno. Vidila je v njem prst boži i je trdno obečala, ka se pobogša. Da bi se pa popunoma odtrgala od svejta, si je prišestno nedelo oblekla najdrakšo obleko. Na to obleko pa je djala grdi zamazani förtoj. Lüdje so se začnoli na glas smejati i norca delati ž nje. Ona je pa nikaj ne marala za to.

Norc pred svetom je čeden postajao pred Bogom. Od tistoga časa je živela bogaboječje; molila je, pokoro je delala i delila je svoje velko bogastvo med sirmake. Či je trbelo kaj dobroga napraviti v okolici, ona je mela glavni tao pri tistom dobrom deli. Previdnost boža jo je zbrala za to, ka mogočno podpira velkoga lübiteia mladine tistoga časa, blaženoga Ivana de la Salle, ki je zberao okoli sebe mladino i jo je včío. Mesto Roan jo je v začetki melo za noro, potem za sveto spokornico i dobro mater mladine, štero je vodo po poti poštenosti i svetosti Blaženi de la Salle. — Gospa je preminola mirno v Gospodi z sladkim vüpanjom vekivečnoga plačila za dobra dela smilenosti.

Sirmake mamo vsigdar med nami. Najbole sirmaska so pa tista deca, ki nemajo telovnoga, pa ne düševnoga krüha. Jezuš Kristuš žive v kuči sirmaka v cote oblečen, a najbole je pri takšij malij sirmacekaj, ki si sami nikak nemrejo pomagati. O čí bi bogatcom to šlo v glavo! Či bi se njim omečala srca, kak bi se skuzna dolina spremenila v dolino . . . rož.

jega kat. šolstva tak predelati, pa samo zato, naj se liberalen (svobodomiseln) učiteo v njem lejko gible. Kat. stariše majo božo pravico, slediti svojoj dušnoj vesti pa od škole zahtevati, ka se njihova deca tam vzgajajo v plemenite ljudi, v duhi kat. cerkvi“.

Kardinal Faulhaber.

„Čujejo se takši glasi, šteri nas opominajo na velko pazko. Tak se že piše i govori, ka naj v šolaj ne bi učili katekizmuš duhovniki, nego učitelje i da naj duhovnik sploh nema nikše pravice v šoli. To je protizidarsko početje, štero je v nešternih državaj prineslo že tak žalostne posledice. To je zdramilo katoličance na borbo proti. Po božoj i naravnoj pravici pripadajo deca roditelom. Zato majo roditelje skrb i pravico odločati, kak se njihova deca naj vzgajajo. Katoličanska cerkev, štera je od božega Odrešenika dobila zapoved, oznanjati evangelium vsem narodom, se pravici za dobro vzgojo dece neme odpovedati. I ravno zato majo kat. stariše i cerkev pravico zahtevati, da se njihova deca vzgajajo po katoliškanskom navuki. Isto pravico majo tudi pravoslavni i drugi.“

Katoličanski stariše! Vaša lübezen do dece vas najbole vči, ka je toj deci hasnovitno i ka nevarno. Vaše družinsko življenje vam kaže, kak sveta vera blagodejno deluje i kak nevarno je za deco, či se odtrgajo od vere. Zato, dragi verniki, či bi nastopila nevarnost, da bi štoj šče iz šol odpraviti versko vzgojo i pouk, pouk, vas bomo pozvali, ka se z družinimi močmi proti postavimo i to nevarnost odvrnemo“.

Dr. Bauer, zagrebški nadškof.

Bečki škof i kardinal Piffel priporočajo svojim vernikom v svojem pastirskom listi, naj verniki spunijo želo sv. Oče, to je, naj delujejo v katoliškem gibanju vküp z škofi i duhovniki. Katol. gibanje i delovanje naj gledaona to, ka se moči svete vere tak spravijo v službo človeštva, ka med njimi nede sovraštva zavolo toga, ka edni majo bogastvo, drugi pa ne. To delovanje nema nikaj opraviti s politikov. Pač pa more skrbeti za dobro odgojo mladine i za dober tisk (štampe). Največša natoga katoliškoga delovanja je spraviti nazaj tiste, ki so od cerkvi odpadnoli. Cerkev je ne nasprotnica delavskih stanov, nego pravična zagovornica.

NEDELA.

Evangelium sv. Mateja (4, 1—11)

Vu onom vrejmeni je bio Jezuš op sv. Düha vu püstino odpelani, da bi vio od vruga skušavani. I gda se

je štirideset dni i štirideset noči postio, je bio nazadnje lačen. I pristopo je knjemi skušnjavec i njemi pravo: „Či si Sin boži, pravi, ka naj bodo tej kamli krüj“. On je pa odgovoro i pravo: „Človik ne živi samo od krüja nego od vsakše rejči, štera pride iz božij vüst!“

Teda ga vzeme vrag v sveto mesto i ga postavi na vrii templa i njemi velij: „Či si Sin boži, vrži se doli: ar pisano je: Svojim angelom je zapovedao zavolo tebe i na rokaj te bodo nosili, ka z ного ob kamen ne zadeneš“. Jezuš njemi je pa pravo: Páli je pisano: „Ne skušavli gospoda, svojega Boga“.

Znova ga vzeme vrag na jako visiko goro i njemi pokaže vsa kralstva sveta i njih veličastvo, pa njemi pravi: „Vse to ti dam, či pred mene spadneš i me moliš“. Nato njemi pravi Jezuš: Poberi se šatan; ar pisano je: Gospoda, svojega Boga moli i njemi samomi slüži.“

Teda ga je vrag popüsto; i glej, angeli so pristopili i njemi dvorili.

„Človik ne žive samo od krüha . . .“

So na sveti krišči, šteri trobijo na vse grlo: „Krüj dejte lüstvi, krüj, pa de vse rešeno!“ . . . Pitanje krüha je nikdar ne bilo tak častno, kak zdaj. I je lepo pa tudi dobro, ka se za rešitev toga krüha brigajo zmožni i vučeni ljudje. — Človik neme biti brezi krüha, pa dönok ne žive samo od krüha. Istina, ka njemi je krüj potreben, a sveta istina je pa tudi, ka njemi je potrebna reč boža, štero čuje iz vüst duhovnika, ali pa, ki jo tudi razdrobljeno najde v katoličanskom katekizmuš, šteroga bi naj mejla vsaka hiža. Dajmo krüh našemi lüdstvi, obogatimo je, pa pokažimo njemi tudi kak si naj obogati i oplemeniti svoje življenje. — Dajmo njemi živo reč božo. „Sejajmo evangelske navuke po naših vesnicaj“, je pravo Viktor Hugo. — „Krüh i navuk sv. vere je potreben našemi narodi,“ pravijo pravi lübiteli toga naroda. Oni najmre ne želejo podkrmiti človeka, kak kmet svoje marše, šteromi de konec, da njemi sekira prileti na čelo, nego želejo povišati toga človeka, liki pravoga angela, ki v izgnanstvi išče pot v svojo nebesko domovino.

Agrarne zadeve.

Uradni den za sobočki okraj je 25. febr. od 9. vüre naprej v prostorih kmečke posojilnice prek od špitala.

Žizek M. Ižekovcih. Din 100 za Fujs Marijo sprejeli.

Glavina Ivan Ferketinci. Seznam članov i 610 Din penez sprejeli.

Trajbar Jožef Dobrovnik. Herman Pavel i Santag Jožef sta tu zapisaniva, samo hišne številke ne vemo. To nam naznanite od teva pa od Herman Janoša, — Ane i Santag Jürja.

Vsem kotrigom agrarne zadruge. Več kotrig agrarne zadruge je izrazilo želo, da bi agrarna zadruge za svoje kotrige naročila razne potrebne reči, ka bi tak falej prišle do njih. Ta miseo je jako pametna, trebe jo samo oblečti. Etak jo oblečemo. V vsakoj vesi naj odposlanci pri kotrigaj spišejo vküp, ka bi te nūcale: vapna, cementa, cigla, črepa, petroleja, žajje, umetnih gnojil, vina za delavce pa slatine. Samo kotrige smejo naročiti za sebe, kak küpčl, ne pa ka bi dale tržili. Drugi se ne smejo coj vzeti, samo kotrige. Kda se pri kotrigaj vküp spiše potreboča, se ta iz vsake vesi naznani Agr. zadruzi. Agr. zadruge bo potem naročila blago, štero, ar se ga dosta naroči, bo falejše. Tak se te kaj prišpara za siromak človeka. Če naročimo deset vagonov raznoga blaga na leto i je dobimo pri kili za eno korono falej, kak bi koštalo, če je na drobno küpimo, znate kelko prišparamo? Prišparamo stojezero kron ali 25 jezero dinarov edno leto. Če eden edno leto samo 100 dinaro prišpara s tem küpilom na debelo, ma v desetih letih čistoga 1000 Din i ešče intereš brez piknjice trüda. V vküpdržanji je moč. Zdaj pa ešče edno pojasnilo pri toj naročitvi. Blago, štero bi si kotrige naročile, bi zadruge dala spraviti k najbližanjemi trgovci, od šteroga bi si kotrige domo spravile naročeno blago, ali če bi tak želele, bi si same šle po nje na določeno postajo. — Do konca februara spišite potrebčine vküp odposlanci i te taki javite zadruzi.

Naši izseljenci.

Lansko leto (1928) se je izselilo iz naše države 20.540 ljudi. To so ne tisti delavci, ka hodijo v tabore, nego tisti, ki se odselijo v dalešnje države prek morja n. pr. Argentino, Sev. Ameriko, Kanado, Urugvaj, Avstralijo itd. Od izseljenpov je 65 odstotkov kmečkih ljudi, drugi (35%) so iz ovih stanov. Či vzememo vekše pokrajine potem vidimo, ka jih največ odide iz Hrvatske, Slavonije in Vojvodine (Banat, Bačka) Za temi pridejo Dalmacija, Slo- . . . , Bosna, Hercegovina, Srbija in Črna gora, Či pa vzememo na menše kraje n. pr. glavarstva, potem je iz Prekmurja

odišlo največ ljudi. Tak je odišlo lani iz sobočkoga okraja 519, iz lendavskoga 271. Vseh 790! [To je dosta. Kak z cele države tak tudi od nas ide največ ljudi v Argentino, potem v Canado, Sev. Ameriko, Urugvaj, Avstralijo. V celoj državi je lani prišlo domo 4848 izseljencev. Edni so odišli nazaj, drugi pa so doma ostali. V našem kraji je to izseljevanje že tak nalezljivi beteg. Eden vidi ali čuje, ka te ali oni dobro slüži tam, pa hajd za njim. Ka pa doma? Delo, gospodarstvo stoji, trpi. Naj bi šli samo tisti, ki nikak nemrejo naprej doma, zavolo nesreče, siromaštva ali duga.

Murska Sobota.

— Že dvakrat smo čteli v „Slovenci“ debelo naštampano, ka je prosvetni minister ostro prepovedao plesne šole pa vse plesne srednješolskomi dijaštvi po celoj državi. Kaka pada, pri nas mora biti zmerom kaj tak ekstra. Zato pa se že od novoga leta naprej vsako nedelo vrši plesna šola za naše bogate dijake, čiravno so vmes takši, ka si ešče knjig nemrejo küpiti, plesnoga vučitelja pa morajo plačati. V to, či je ples za dijake hasnoviten ali škodlivi, se zdaj ne spüščamo. Mogoče drugoč. Povemo samo to, ka, či je sam minister prepovedao, je že meo pametne razloge za to. Stariše dijakov, šteri hodijo na te ples, pitamo či znajo za to, pa či znajo gde je to. To je v ednoj lepoj zidini, tam na kükli v Aleksandrovoj cesti prek od apoteke, v saloni gde je bila prvle bukñjena „Slavenska banka“.

— Tudi ekstra. Mela je za 1 din 50 par falejša kak lani v tom časi. Zakaj je pa te krüh ne falejši pri naših pekaj? Opominamo oblast na to. —

— G. urednik v bolnišnici. G. Fr. Bajlec, urednik Novin je bio opererani na slepiči. Vse jako lepo cell i vüpamo, ka de naskori zdrav. Rešitelje vgank pa drugi, šteri so njemi te dni kaj pisali, naj malo počakajo na odgovor.

— Lübezen je zmrznola. Zavolo močne zime je vnogim zmrznola voda v stüdenci. Tak si morajo iskati vodo pri sosidovih ali gde je. Zgodi se pa, da je ne dobijo, zato ka je tem sosidom namesto stüdenca zmrznolo srce.

Slovenska krajina

Mrtev širitieo. V Ameriki, v Chicagi je mro meseca novembra premočnega leta Žerdin Jožef, doma iz V. Polane, bivši širitieo Novin i M.

Po Iv. Cankari:

V samoti

III.

Vedra, mrzla noč je bila vöni. Zvezde so gorele mirno, na snegi se je leščila svetla neba; ledeni veter je pihao od sevra.

Popotnik je stopao skoz z umerjenim, žmetnim stopajom, trüp je držao nekolko prignjeni, kak človik, ki se je spravo na dugo pot i ne stople prehitro, da se ne bi prerano virüdio. Naskori je bila ves za njim i je zavino v klanec. Pot njemi je bila znana; tak se njemi je vidlo, da ne bi zablodo niti z zatišnjentmi očmi. Hodo je že tu nekda v davnom časi. V nedelo rano, kda se je zdigavala zlata zarja nad ravninov i se je svetila ves pod breščekom kak da bi bila z zlatom i srebrom posipana. Te je bilo protoletje, te je bila mladost, veselo so popeveli zvonovje. A zdaj pa je zima i noč; i popotnik stari i trüden i kaple v gübe, smrti naproti.

Kelko bliže je prihajao domi, telko bole je bilo nemirno popotnikovo srce.

„Kakši je zdaj moj dom?“ je premišlavo. Ali je ešče zmirom tak tihi i prijazen v svojoj samoti kak je bio nekda? O sladko je mreti doma! Kakši so moj oča? Ali je ešče zmirom tak tihi i resen njihov obraz? Rad bi njim segno v roko prle, kak merjem. Tudi sestro bi rad vido; dete je bila, kda sam odhajao i je jokala na pragi; ešče bole so zdaj vesele njene oči, ešče bole so zdaj rdeča njena lica kak prle. Pa či tudi rodne hiže ne bi zagledo več, ne oče, ne sestre — po vas, o mati koprne moje srce i zadosta bo sreče, či te stali pri mojoj smrtnoj posteli i mi zatisnejo oči vaše roke.“

Nedovedoč njemi je prišlo v miseo i kak spomin Bogzna odked, i spreleto ga je čüden straj. Tak se njemi je vidlo, da je nekak gučao od smrti. On, popotnik je ležao v trüdni senjaj, nekak pa je stao poleg njega pa je govorio od smrti. Vsi so njemi mrli drugi za drugim; ostao je sam v trpljenji kak Job.

„Senje so bile,“ je pomislo popotnik, je zdejno globoko, da bi odvalao straj od srca. „Trüden sam bio i žalosten, zato so bila tak trüdna i

žalostne moje senje. Blüzi mi je smrt, kre mene hodi, zato sam senjao od smrti.“

Nog je več ne čüto, vidlo se njemi je, da stople lahko i brez trüda kak po vglajenoj cesti. Pa njegovi stopaji so bili mali, komaj se je gibao i trüp njemi je bio nagnjeni do pojasa. Zgledno se je i vës je ležala ešče vsikdar pod njim; v bleščecem snegi pod vedrim nebom se njemi je vidla bliže, komaj par stopajov pod breščekom; popotnik se je začüdivao.

„Ka pa, ali že ne hodim dobro vüro ali dale? i krepko sam stopao, niti nog nesam čüto. Pa stojim skoro kde sam stao, kak da sam se opotekao v kolobari. Ali se je spremeno kraj, šteroga že tak dugo nesam vido, ali pa sam stao ne mesti v blodni senjaj i nesam geno nog. Hitro dale, popotnik, nikaj ne premišlavi i se ne müdi, duga je ešče pot!“

Zadosta je bilo, da je počivao samo megnjeno; noge so odrevenele, vkopale se v sneg i je je žmetno zdigno; vroči znoj se njemi je vlejšao po čeli. Pred njim se je zdigavao brežiček pri brežiči, med njimi vozke tihe doline; bela samota speča pod

mrzlim, vedrim nebom; nikdi hiže, nikdi poti: na brežiči v dalečini čarna senca, gošča. Pa je pogledno popotnik.

Potrebno je, da pridem do gošče; tam bo ležeša pot po mehkom i razmočenom listji i mehi; i kda stopim z gošče zaglednem na onoj strani moj dom; te nedo več trüdna moje noge.“

I bilo njemi je pri srce lahko, kak da stoji na kraji gošče i vidi na brežički svoj samotni dom. Natenci ga vidi v sredini bleščedečega snega pod bleščecimi zvezdami. Z okna se sveti prijazen posvet daleč v samotno; prav do njega sijajo njegovi svetli traki i ga zovejo: „Pridi, popotnik, pridí, sin edinec! Toplo je v sobi i na tebe čakajo koprneče roke.“

V hrepenenji i sladkom vüpanji je pozabo na trüjavo i je stopao kak prle z drognimi stopaji i globoko prignjeni. Gošča je bila vsikdar ednako daleč pred njim čarna senca na obzorji.

„Če ne bi vrezao po bližanjoi poti?“ je pomislo. „Dostakrat sam že hodo i ne mogoče, ka bi zablodo. Naravnoč po brežički, po ceoci!“

Lista. Par let zdaj že ne se je mučilo z širjenjem, prepusto je drugim te teški poseo. A dokeč je noso to dužnost, jo je noso zaistino z celim srcem. Bog njemi naj povrne z obilnostvov, ka dobroga je včino za cerkve našega kraja i za njegove dobre krščanske liste i knjige. Naše uredništvo je že opravilo sveto mešo za pokojnoga širitela. Vsem naročnikom ga še v molitev priporočamo. Naj počiva v miri v tühinjskoj zemlji.

Navuk za tretjred je dnes tjeđen v Črensovcih ob treh. To na znanje kotrigam, štere spadajo pod Črensovsko skupščino.

— **Mrlji so v Soboti** gospa Emilija Sokal, soproga višejnjega poštnoga uradnika. Pokojna gospa so z vzglednov potplivostijov prenašali nevole, štere so njim razmere prinesle. Njihovo priljubljenost je pokazao spreved, šteteroga se je vdeležilo dosta odličnoga občinstva. Njim večni mir, domačim pa naše sožalje.

Ljutomer. Prosvetno društvo v Ljutomeri naznanja, da bo prva igra „V znamenju križa“ v slučaju tako ostrega mraza preložena na 24. t. m. ob pol 4. uri pop. Če bo bolj ugodno vreme, se vrši seveda v nedeljo, 17. t. m. kakor je bilo prvotno objavljeno. Pridite v obilnem številu. Boy živi!

Podatki iz naše krajine. Naša Slovenska Krajina meri 970 kvadratnih kilometrov. Prebivalcov je 92.000. Od teh je 74.000 Slovincov, 14.000 Madžarov, 2.000 Nemcov i 2.000 drugih. Šol je vseh 89. Je potem od teh šol 33 državnih, 38 rim. katoliških, 12 luteranskih, 6 obč. šol. Po veri je od vsega prebivalstva 66.000 katoličanov, 24.000 luteranov, 1000 kalvinov, iz drugih ver je do 2.000. Katoličani mam 2 dekaniji (ešperešiji) v njima 18 far z 18 župniki, z 12 kaplani, potem sta dve ekpozituri s kaplanoma. Zvün toga je ešče 5 duhovnikov. Po vseh kat. cerkvah se predga slovenski, samo v ednoj (Dobrovnik) je čista madžarska i v ednoj (D. Lendava) slovensko i madžarski. Luteranje mam 10 far z 10 farari. V 8 faraj so predga slovenski v 2 madžarski.

— **Ešče naprej močna zima.** Vremenski opazovalci so že pred par dnevi naznanili, ka ma priti od sevradioli novi val mraza. Pa resan je že prišeo v Nemčijo i Polsko. Majo od 20 do 40 gradov zime. Pravijo, ka se te val počasi vleče proti južnim krajom. Bomo vidili. Dozdaj smo meli najvejšo zimo v našem kraji v nedelo dne 4 febr. Bilo je skor 30 gradov mraza. Vnogim je po kletaj začelo zmrzavati pa zato kürijo. Malo je dobro liki či se preveč razgreje potem ešče bole zmrzavle zato ka je bole mokro.

— **Žrtve mraza v Slov. Krajini.** Opecova mamica iz Rakičana so zmrznoli pred fašenkomo tisto noč. Stara sirotika so šli vö — zima jih je tak zgrabila, da so jih najšli trdo.

— Pri Müri so ljudje najšli kupinarsko klonjo (püto), Kupinara pa ne bilo. Ali je šeo na Müro probat či bi ga led goridržao i je kam v vodo spadno ali je pa indri najšeo smrt. — Ka živina — teoci i prasci zmrzavajo — to že je pa zdaj ne več nikša novina.

— **Zahvala.** Za vnoge dokaze odkritosrčnoga sočiltja, kak tüdi za venice i skazano čast na zadnjoi poti naše dobre matere, gospe Emilije Sokal, soproge višjega poštnega uradnika, Jožefa Sokal, se tem potom najiskreneje zahvaljüjemo. Murska Sobota, dne 9. febr. 1929. Sestre Sokal.

Izseljenci v Sev. Ameriko pazite! Amerikanski konzul v Zagrebi naznanja sledeče: Či žena ali deca ščejo dobiti vizum na potnom listi pa iti za možom ali očom v Sev. Ameriko, morajo najprle dokazati, ka je mož ali oča odišeo ta po zakonitoj poti, to se pravi, z dovoljenjom naše oblasti. Ne je pa zadosta, či što ma „affidavit of support“. Mož mora domačim prle poslati potrdilo od ministrstva dela (Departement of Labor) v Washingtoni D. C. po tiskovini 576,

šteta se zove „Deklaration regarding Last Entre into the U. S.“ To potrdilo si sam spopuni (napiše potrebno) nato pošlje na „Commissioner of Immigration“ tistoga pristanišča prek šteteroga je prišeo v Ameriko. S tem se vredi. Te Commissioner pa pošlje sam to potrdilo na am. konzulat v Zagrebi. Gda žena i deca od konzulata dobijo potrdilo, te lejko idejo na glavarstvo po potni list.

— **Licencovanje** (vizita) žrebcev bode dne 19. februarja t. l. ob pol 10 uri predpoldne pri hotelu Bac v Murski Soboti. Dokumente (spuščalne liste in dr. posebno za nove žrebce) prinesiti s seboj. Sreski poglavar: Lipovšek.

— **Bogojina Živinsko** i kramarsko senje v Bogojini bo 15. februarja.

Zgrabo se je. Dne 29. januara je financ prijeo na vlaki med postajama M. Sobota i Puconci Ludvika Lopiča iz Vaneče. Pelao se je v Zagreb z dvema kufroma. Pri pregledi so v teh kufraj najšli saharin, špice, cigaretni papir, karte, svilene robce itd. To vse je prišvercao.

Smrtna kosa. Preminoči tjeđen so mrlji v Peskovcih Kožic Adam, stari 80 let. Jako dober i pravičen oča so bili do vsakšega. — V Ljutomeri je te dne mrla Matilda Grossmann, žena fiškališa Grossmanna. Večna luč naj vsem sveti.

— **Zanimiva desetletnica.** Dne 6. febr. 1919 nad polnočjov so vujšli iz vogrskih kasarn v Szombathelyi naši oficere i vojaki, štere so Vogri zgrabili v M. Soboti. Bili so J. godina, Oster, Polak, Rakuša, Perpar, Dolček, Rainer, Trem, to je, Godini, Osterci i Polaki se je posrečilo priti prek meje v Avstrijo od tam pa v Maribor, druge 4 pa so Vogri zgrabili i nazaj odgnali.

— **Turnišče.** „Strokovna zadruga čevljarskih mojstrov“ vabi vse svoje člane mojstre iz Sreza D. Lendava na svoj redni letni občni zbor, šteti bo se vršo dneva 18. februara 1929 ob 10 vüri predpoldne. Dnevni red je sledeči: 1) poročilo predsednika, 2) obračun za leto 1928, 3) proračun za l. 1929, 4) sprememba pravil, 5) Slučajnosti. Štefan Litrop, predsednik.

— **Dari na Martinišče.** Poredoš Ana Dokležovje zročila na smrtnoi posteli 400 din, vlč. g. J. Klekl Črensovci 100 din, Mohorjani Križevci, poslao vlč. g. Weixl 100, Flegar Jožef Tišina 100, Cigan Mihael Krog 50, Žižek Karl Kanada 56, na gostüvanji pri Sömen Ivani Nedelica nabrano 200, pri Küzma--Berke Tropovci 75, pri Fr. Gomboši Krog 70, pri Kovač J. 57 din. Gospod nebes i zemlje naj stotero plača vsem pa druge navdihne, da pridejo na pomoč tomi velkomi deli.

— **Dari na misijone.** Ana Maučec nabrala v Bakovcih 450 din, N. Meolic nabrala v Krogi 300 din. Vse je poslano v Turin.

— **Delavci pozor!** Okrajno glavarstvo v M. Soboti naznanja, ka či delavci ščejo dobiti polovično vožnjo gda se pelajo na delo, morajo meti potrdilo od delodajalca.

— **Trgovčec s „svetimi“ knjigami** v Slov. krajini. Nikši moder oča se je pritepeo lekar iz Slovenski goric z jako nevarnov kramarijov tüdi med naše lüstvo. Pobožnoga se dela, da bi z svojimi svetimi knjigami kaj kšefta napravio. Knige so takše, ka bi morale meti cerkveno dovoljenje, pa ga nemajo. To je znamenje, ka so nevarne, zato iij pa nescimmo küpiti. Či šče pride k vam, povejte njemi naj vam pokaže obrtni list list (šteteroga nema) ali pa ite k orožnikom i ga naznanite. — Bote vidili možaka, kak de leto prek Müre! Broda njemi nede trbelo iskati i plačati. Šo de po bližnjoi poti prek te vraži korteš.

— **Žalost in veselje.** Sin bivšega župana Bratkoviča v Bakovcih se je oženo. Zadnja nedela je bila določena za zdavanje. Den prvle v petek pa so njim mrlji mamica.

— **Iz Dolnje Lendave.** Nevarno je zbetežao na plučaj g. D. Paller, uradnik. — Pavel Penke, 16 let star

mašinski inaš se je od plina iz pre-moga zadušio i mro. — V ednoj malo-voj vulici so najšli komaj rojeno dete. Bilo je zmržjeno. — Da jim nebi zmrzno vino, so edni küriili v kletej. Pri tom sta pa zgoreli Sabojova i Rožmanova klet.

— **Smrt naše verne naročnice i podpornice.** To dni jc v Ptüji zapustila suzno dolino gd. Erna Razlag, vučiteljica v pokoji. V sosednom Lotmerki je delüvala kak vučiteljica i zato je dobro poznala našo krajino i naše ljüdstvo. Ka naj pokaže svojo ljübezen do nas, je v začetki postala naročnica naših listov i jih do smrti držala pa redno na njih predplačüvala. Podpirala je tüdi druge naše dobre namene, predvsem „Dom sv. Frančiška“. Bila je plemenita düša, puno ljübezni do Boga i do svojega bližnjega. Delo i molitev je njeno življenje. Vsakši den je rano stanola i ob 5 že bila v cerkvi. Do šestih se je pripravala za sveto prečiščavanje, od šestih do sedmih je pa hvalo davala Jezuši za njegov obisk. Samo On, Gospod, njemi vsakdenešnji gost zna povedati, keliko je molila za svoj slovenski narod, šteteroga je tak vroče ljübila i za šteteroga pravi napredek je celo življenje delala. Dragim naročnikom jo v molitev priporočimo. Naj počiva v miri i naj moli za nas pri Bogi.

Pošta.

Densa Ivan. Chicago. Vse peneze ka ste lani poslali na „Dom sv. Frančiška“ i za naročnino, smo sprejeli. Nesmo pa zato ešče dozđaj objavili vsnh plačnikov ar nescmo dobili v ednom vremeu penez i pisem i zato smo čakali, kda oboje vküp pride i te vse objavimo. Za „Dom“ smo sprejeli dare od Zver Ivana i Matjaša ki sta z ženami vred dala po en kamen pa Gjura Martina i Lutar Štefana, ki sta prvejše dare dopunila vsaki za en kamen. Obširnej objavi vse M. List. — Ivan Salaj zato ne dobivao en čas Novin, ar ne bio naslov popravljen. Mesto 7 je 1 bio štampan. Plačao je vse i tüdi en kamen küpo, kak je bilo že naznanjeno. Vsi naročniki iz Chicago se nam redno plačaii vözvemši par, šterih imena so eto: Štefan Žerdin, dužen en dolar; Anton Špiclin, dužen 4 dolare, žena neje dala prepisati naslova, neje stavila listov i tüdi nazaj neso prišli: Štefan Tompa dužen en dolar; Martin Rajtar, dužen dva dolara; Krampač Jožef, dužen 4 dolare; Kranjec Rata, dužen

na 3 dolare; naslova neje dala napraviti i tüdi Novine nazaj neso prišle; Zdravec Mihal, dužen dva dolara; Cipot Matjaš, dužen en dolar; Martin Hožjan dužen dva dolara; Anton Košar dužen tri dolare. Samo ti so dužniki, osem-deset chicaških naročnikov je pa v redi poravnalo svojo naročnino. Najlepša hvala bedi zato gorečim širitelom i vestnim naročnikom. To gorečnost i vestnost prosimo i za novo leto. Krauthaker. Bánfiye p. Strigova. Pri Erdösyji smo spitalavali za plačilo Vaše naročnine i. 1928. Erdösy vodi vse po knjigi i vsaki ki plača, dobi potrdilo. Pošljite nam sem potrdilo, da ste plačali pa vpelamo v knjigo. On dozđaj ne Vas mogo najti. Bakan J. Dokležovje. Na lani vse v redi. Hvala. Naročniki Cleveland. Na lani vsi lepo redno plačali, Frank Rožman pa že na letos tüdi lepo bogato naročnino, več kak je dužen bio. Bog plačaj obilno vsem, posebno njemi.

Cene

Penezi. 1 Amerikanski dolar 56:85 Din, 1 nemška marka 13:55 Din, 1 francuski frank 2:22 Din, 1 avstrijski šiling 8 Din, 1 vogrski peng 9:92 Din, 1 švicarski frank 10:95 Din, 1 angleški funt 276 Din, 1 češka krona 1:68 Din, 1 taljanska lira 2:97 Din.

Zrnje. Cene pšenici i drugomi zrnji so ešče izdak takše, da je nikomi ne vola odavati zrnja. Trgovci majo velke vnožine zrnja naloženega pa čakajo bogše cene. Ravnotak velki kmetje v Vojvodini. Mlini so ešče kelkotelko preskrbljeni z zrnjom i melejo naprej. V Sloveniji trgovina z zrnjom že par mesecov skoro popunoma počivle. Poprek srednja cena, šteta se ponüja za zrnje je bačka pšenica 237 do 239 Din, kukorica 260 do 290 Din. Novi sad: pšenica 230 do 240 Din, oves bački 240 do 245 Din, kukorica bačka 245 do 250 Din, ječmen bč. 270 do 280 Din. Vse brez železnički stroškov.

Svinje (v Maribori) mladi prasci 5 do 6 tjeđnov 100 do 160 Din, 7 do 9 tjeđnov 225 do 250, 3 do 4 mesece 280 do 450 Din; živa vaga 10 do 12:50 Din, mrtva vaga 16 do 18 Din.

Samski mlinarski pomočnik

se sprejme Paromlin Genterovci.

Že 32 let vslüžbi

betežnih i zdravih stoji Fellerov pravi milodišeči Elsafluid.

Za betežnoga

je Fellerov Elsa fluid zanesljivo hižno sredstvo i kosmetikum za vtišanje bolečin, šteteroga delovanje hvali nesto zahvalnic tüdi iz višiji krogov i iz dalešnji krajov pri ostru bolečinaj v lici i celom telu, pri trganji v členkaj, pri bolečinaj zob glave, za ribanje pri revmatični bolečinaj, kak obveze pri nesrečaj i pri vnogi drugi prilikaj, gde je hitra pomoč potrebna.

EUGEN V. FELLER

Iekarnar

STUBICA DONJA

Centrala 146 — Hrvatska.

Či pa ščete meti tüdi kaj dobroga za Vašo prebavo, naročite obednim Fellerove dobrodelajoče Elsa pilule. 6 škatlic 12 Din

Za zdravoga

zanesljivo obrambno sredstvo proti prekomernoj občütivosti za hladen zrak „a ječanje mišic i živcov za črstvitev zmanšane moči, kak desinfekcijsko sredstvo za roke, lice, gobe, vüsta i dihalo kak obramba od prehlada, našasti i gripe pri grgranji proti kašli, zamuknjenošti i tak naprej! Za nego glave kak do-datek dnevnöj vodi za pranje itd.

VABILO

na

občni zbor

Kmečke hranilnice in posojilnice v Dolnji Lendavi r. z. z n. z., ki se bo vršil dne 3. marca 1929 ob 3. uri popoldne zadržni pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva,
2. poročilo nadzorstva,
3. odobritev računskega zaključka za leto 1928 in podelitev absolutorija,
4. volitve novih članov načelstva in nadzorstva,
5. sklepanje o obrestni meri in
6. slučajnosti

Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, se vrši pol ure kasneje na istem mestu drugi občni zbor, ki veljavno sklepa ne glede na število navzočih članov.

Načelstvo.

MALI OGLASI

Sodarske pomočnike

sprejme pri prosti hrani, stanovanji in perilu FRANC REPIČ, sodarski mojster v Ljubljani, Kolezijska ul. 18.

K odaji

velka nova stanovanjska i gospodar-ska zidina, mali umetni mlin, stalni pogon, 50 plügov zemle pri hiži, pri kolodvoru, električna napelava, pošta telefon. SLIVAR Ljutomer.

Mlekarna v M. Soboti

kupuje pa tudi odava: mleko, sladko i kisló smetano, čajno maslo, cmer. Sire: trapist, romandur, kvargline i vse mlekarske preostanke.

Mlin k odaji

v dobrom stanji, poleg farne cerkve, lahko se tudi žaga napravi poleg, rentabilen promet. Cena 40 000 Din. Pitati je v uredništvu Novin M. Soboti.

Trgovina z mešanim blagom

na jako prometnom kraju se oda z inventarom vred in celov zalogov blaga v Murkosobočkom okraji. — Naslov se dobi v uredništvu Novin.

Ste že prišli, ali samo ščete priti iz Amerike?

Preskrbim vam za kupiti velka ali mala imanja, mline i vse drugo ka želite. Delam brezplačno hiža k imanju pa pride navadno kšenki. Slivar Ljutomer Jugoslavija.

K odaji gorice

na dolnjelendavskom bregi 1 i pol plüga od mesta komaj 10 minut v „Vadkert“ kraju vküp z novo zidanov hižov iz proste roke. Več se zvedi pri

Ivan Markovič,

trgovina s steklom i porcelanom

Dolnja Lendava.

Naznanje poljskim delavcam!

Prevzeo sem na državnem imanju v Belji letošnje sezonsko delo na pustare Širina in Mece. Tak poznajo naši delavci ka se na državnem imanju v Belji največ in najleže zaslüži, ar je nišče ne sil i ne priganja, tak zato delavci ne pozabite se pogajati in ne zamüдите prilike ar je Belje v našoj državi in bo tudi duže trbelo naše delavce. Ne se vam trbe trošiti in muditi za delom indri, ar ga mate tü doma v državi. Pogajate se lahko pri

Gabor Stefani

prevzematelj dela

v Odranci, p. Beltinci

Prekmurje.

Poljskim delavcom na znanje

Prevzeo sam delo na državnem imanju v Belje, za štero imanje zna vsaki prekmurski polski delavec. Preminoča leta je bilo tam dosta naših poljskih delavcev zaposleni (na delu) i so tam z najmenjšim trplenjom več zaslüžili kak pa gdekolik po drugij mestaj naše države. Letos do pa ešče bole zadovolni delavci, šteri se ta pogodijo, ar nej samo, da njim dobro plačamo ali tudi mo se brigali za to, ka tam delavci zaslüžijo, si spravijo domou; i do potem vidili i to, da i v našoj državi tudi dober slüž zanje je.

DELAVCI BATRIVNO se pogajajte v Belje ar je to imauje naše države i tam ste več spoznani i se lejko čütite kak doma i se nikomi nej trbej bojati za plačo, ka njemi obečamo, ar tisto tudi dobijo tam plačano. Belje je edno stalno mesto bilou za naše prekmurske delavce, štero tudi i ostanje, če letos za to potrebno število pogodimo. Za tou se pa brigajmo, da naj toga mesta za tekoče i za druga leta ne zgübiamo.

Mogoče, da bodo i takši, šteri do delavce v kraj napelavali, da se naj ne pogajajo v Belje. Delavci! Ne poslüšajte na takše, ar so pod mojim vodstvom bili i bodete zasvim zadovoljni. Ar sam nej dao i ne dam prilike od nobene strani moij delavcov skoriščati (vöponücati), kak tudi nej slüža delavcom tam zapraviti. Sam pa dokažem to, da proti mojemu obečanju pravične pritožbe tam ali doma ne bo.

Potrebni mi gazdov i nadzornikov dozđaj ešče nemam imenovani, šteri do za pasamezne puste ešče potem razglašeni. Do tečas se pa pogoditi i več pozvediti pri prevzematelii že obveščeu marofov.

Gašpar Josip-i v Prosečkoj vesi.

Za letos sam prevzeo v Belji okrožja Zlatna-Greda, Sokolovac, Kozjak i Podunavlje. Delavci, šteri ščejo na ove, gori navedene puste delat iti, se lejko pogodijo v **Pečarovci** pri **Aleksandri Palatin-i**.

Nadale pogoditi se je na puste Širina i Mece pri **Gabor Štefani v Odranci p. Beltinci**.

Primeren prostor za trgovino

se da v najem v sredi vesi Tešanovci, kde je že od nekda dobro uspevajoča trgovina. Prednost majo najemniki z malov družinov. Pozvedi se pri lastniki

ŠTEFANI ŠKRILEC

Tešanovci štev. 127.

Vsakovrstne surove in svinjske kože

küpüje po najvišji dnevni ceni

FRANC TRAUTMANN

Murska Sobota Cerkvena ul. 191.

Lepo posestvo 5 minut od farne cerkve, cbstoji iz vinograda, sadonosnika in njiv (5 oralov) lepega zidanega poslopja, ki je dobro za obrt in trgovino in drugih poslopij, vse poleg okrajne ceste, pol ure od kopališča Slatina Radenci je na prodaj. Vpraša se pri lastnici

Mariji Sorjan

v Kapeli h. št. 55

pošta in železniška postaja Slatina Radenci.

Original Francozk ECLAIR VERMOREL

je najbogša špričkajca na sveti.

Generalno zastopstvo: BARZEL D. D. SUBOTICA

Iščite cenik! Dobl se povsod.

Vsaksi kaj najde

Kelko bi si trpenja, časa i brige prišparali, če bi znali kak malo penez trbe za to, da si naküpite dosta toga ka vam vsakši den prinaša vnogo haska i veselja. Vsakši den nastanejo

nove čüdovite iznajdbe

vsej vrst predmetov za dnevne potrebšćine. Trbe samo da ednok pregledate veliki ilustrirani modni cenik svetovne razpošilalnice.

H. SUTTNER

Ljubljana, št. 945.

i začüдите se, kelko je predmetov, šteri so tudi Vam potrebni, pa jih niti ne poznate. Poleg toga najdete v tom ceniki velki izbor odevke, hižni i toaletni predmetov i potreb. za vsakšo priliko.

Cenik dobite brezplačno

če pošlete ešče dnes svoj adres na tvrdko H. SUTTNER.

Ka je „Mastelin“?

„MASTELIN“ je prašek za svinje po živino-zdravniško preizkušnom recepti, sestavljeni iz aromatični zelišč, kakti Halmus, Eencian i dr. ka povzročä prebavo i tek.

„MASTELIN“ vsebüje bridko soi, povzročä čišćenje notranjih organov.

„MASTELIN“ utrjuje organizem pri živini. Trditev, da bi se svinje od praška debelile; bi bila neutemljena. Istina je pa, da se tek pri debelenji dostakrat stavi tudi pri najbogšoj hrani. Te je potrebno dodavati Mastelin, z njim se obüdi tek i dostakrat odstranijo tudi razne bolezni.

„MASTELIN“ stavi zavolo toga klanje pred pravim časom. Vsakomi je znano, da pri predčasnom klanji živine nega dobička nego zgübiček.

„MASTELIN“ dobite v vsej trgovinaj na deželi za male peneze. Pakeci so po 3 i 6 Din. Kak se rabi, je napisano na pakeci. Glavna zaloga: A. KOSEC Maribor.

Sprejmem 2 vajenca

(inaša) za mizarsko (tišlarsko) obrt. Zglaš i se lejko vsakši den pri PETEK JOŽEFI mizarskom mojstri v Bogojini

Podpirajte: „NOVINE“!